

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123255364
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:6123255364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A., A. XXX, o zaplatenie 8.027,54 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 28.2.2023 sa domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu istinu 8.027,54 Eur, úrok v sume 1859,49 Eur, úrok z omeškania v sume 204,70 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.153,54 Eur od 25.3.2020 do 12.5.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.003,54 Eur od 13.5.2020 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli dňa 5.9.2014 žalovaný so Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej aj „C.“), poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP), ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. a zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, pretože v stanovených termínoch napriek výzvam pôvodného veriteľa neplnil splátky. Dostal sa do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 1.12.2019 a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy. Predtým vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok úveru v dodatočnej lehote 15 dní a upozornil ho na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy o úvere voči žalovanému postúpil žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 10.241,73 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8.153,54 Eur, úroku z omeškania vo výške 204,70 Eur, riadneho úroku vo výške 1859,49 Eur a z poplatkov vo výške 24 Eur. Dňa 07.05.2020 uzavrel žalobca so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX (ďalej aj „Dohoda“), na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci z predmetnej úverovej zmluvy uznal v zmysle ust. § 110 ods. 1 v spojení s ust. § 558 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazal sa, že celkovú dlžnú sumu vo výške 11.108,40 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8 153,54 Eur, z ostatného príslušenstva predstavujúceho riadny úrok vo výške 1.859,49 Eur, úrok z omeškania vo výške 204,70 Eur, poplatky vo výške 24,00 Eur, náklady právneho zastúpenia vo výške 672,82 Eur, úrok z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 193,85 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 %

ročne zo sumy 8.153,54 Eur od 25.03.2020 do zaplata istiny, podľa Dohody zaplatí v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný po podpísaní dohody vykonal platbu v sume 150 Eur dňa 12.5.2020. Žalovaná suma predstavuje sumu 10.091,73 Eur, pozostáva z istiny úveru v sume 8.003,54 Eur, úroku z omeškania vo výške 204,70 Eur, riadneho úroku vo výške 1859,49 Eur a z poplatkov vo výške 24 Eur. Ohľadom uplatnených zmluvných úrokov poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.7.2019. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.3.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že nebola v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. dostatočne posúdená schopnosť žalovaného splácať úver. V rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach sú ustanovenia úverovej zmluvy základné podmienky o výške ročnej percentuálnej miery nákladov 13,32% a o úrokovej sadzbe vo výške 12,40 Eur a sú neplatné v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Preto žiadal žalobu zamietnuť.

3. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 9.5.2023. V ňom žalobca uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 10.000 Eur, ktorý bol čerpaný dňa 5.9.2014. Úver mal žalovaný splácať formou 120 pravidelných mesačných splátok so splatnosťou vždy do 17. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 17.10.2014. Výška mesačnej splátky bola 147,44 Eur a výška poslednej splátky bola 145,57 Eur. Následne uviedol spôsob výpočtu RPMN, ktorá bola uvedená v úverovej zmluve v správnej výške 13,32%. Priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami na Slovensku sú zverejnené na internetovej stránke Národnej banky Slovenska, pričom v mesiaci september 2014, kedy bola uzatvorená úverová zmluva dosahoval priemer pre úvery so splatnosťou nad 5 rokov úroveň 12,51% ročne. Úroková sadzba dojednaná v úverovej zmluve bola vo výške 12,40% ročne a preto nemôže ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

4. Na výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 12.10.2023 sa vyjadril k overovaniu bonity žalovaného. Uviedol, že existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 05.09.2014, z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ mal v čase poskytnutia úveru existujúce záväzky s mesačným úverovým zaťažením v sume 233 Eur. Príjem spotrebiteľa bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne zo dňa 05.09.2014, ktorým bol overený čistý príjem vo výške 725 Eur pozostávajúci z príjmu zo zamestnania u zamestnávateľa IČO: 00 227 404 a z príjmu z dôchodku. Veriteľ disponoval aj údajmi o rodinnom stave žalovaného, že je slobodný a že v domácnosti žil žalovaný sám. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy sumu životného minima pre jednu plnoletú osobu 198 Eur. Od príjmu žalovaného 725 Eur veriteľ odpočítal existujúce záväzky v sume 233 Eur, sumu životného minima 198 Eur s tým, že výsledná suma 294 Eur bola vyššia ako splátka schvaľovaného úveru (148 Eur). Preto má žalobca za to, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 10.000 Eur a žalovaný z poskytnutého úveru uhradil celkovú sumu 6.923,32 Eur, pričom špecifikoval jednotlivé úhrady od 17.10.2014 do 17.8.2018. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.846,46 Eur, na poplatky suma vo výške 522 Eur, na riadny úrok suma vo výške 4.534,51 Eur a na úrok z omeškania suma vo výške 20,35 Eur. Ďalej žalobca špecifikoval poplatky, riadny úrok, úrok z omeškania. S poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR (uznesenie sp. zn. 5Cdo 224/2021 zo dňa 30.11.2022, uznesenie sp. zn. 4Cdo 132/2021 zo dňa 15.12.2022, uznesenie sp. zn. 7Cdo 347/2021 zo dňa 31.1.2023) žalobca uviedol, že premlčacia doba začala plynúť až prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej sa právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplatnilo. Veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka dohodnuté medzi zmluvnými stranami a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 02.12.2019, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 17.08.2019. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 18.11.2019 a uplynula by dňa 18.11.2022. Žalovaný uznal právo v dohode o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 7.5.2020. Predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré § 558 Občianskeho zákonníka vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň žalovaný v čl. 2 dohody potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky,

premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Preto uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný v žiadnej jeho časti.

5. Vec bola prejednaná podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu. Neprítomnosť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca s tým, že žalobca súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením platobnej histórie z č.l. 6 až 22, výpisu z úveru za obdobie od 5.9.2014 do 26.5.2020, listín z č.l. 28 až 30, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 31.3.2020, pokusu o zmier zo dňa 10.2.2023, poštového podacieho hárku, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, dohody o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 7.5.2020, zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 5.9.2014, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 2.12.2019 s fotokópiou doručky, obchodných podmienok SLSP, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom v znení účinnom od 1.2.2014, všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. v znení účinnom od 1.7.2014, sadzobníka poplatkov a náhrad SLSP, a.s., výziev SLSP, a.s. zo dňa 16.12.2019, 30.10.2019, odporu žalovaného zo dňa 5.4.2023, vyjadrenia žalobcu k odporu zo dňa 9.5.2023, prehľadu úrokových mier úverov z č.l. 121, vyjadrenia žalobcu zo dňa 12.10.2023, výpočtu primárnej návratnosti z č.l. 150, printscreen-u z internetovej stránky Slovenskej pošty, a.s., poštového podacieho hárku zo dňa 4.11.2019, a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaný uzavrel dňa 5.9.2014 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru v sume 10.000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť banke aj s úrokom v úrokovej sadzbe 12,40% ročne v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 147,44 Eur splatných vždy do 17. dňa v mesiaci, počnúc dňom 17.10.2014, s konečnou splatnosťou úveru dňa 17.9.2024. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je uvedená vo výške 13,32%, priemerná hodnota RPMN je uvedená vo výške 10,34%, celková čiastka spojená s úverom je uvedená vo výške 17.690,93 Eur. Podľa čl. III bodu 3. sú súčasťou zmluvy všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník.

8. SLSP, a.s. v liste zo dňa 30.10.2019 adresovanom žalovanému vyzvala žalovaného, aby do 15 dní od doručenia výzvy uhradil SLSP, a.s. omeškané splátky v sume 2.413,40 Eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.9.2014. Výzva obsahovala upozornenie, že v opačnom prípade banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, v dôsledku čoho žalovaný stratí výhodu splátok. Z poštového podacieho hárku vyplýva, že banka zaslala uvedenú listinu na adresu žalovanému doporučenou poštou dňa 4.11.2019. Z printscreen-u z internetovej stránky Slovenskej pošty, a.s. vyplýva, že žalovaný si túto výzvu prevzal na pošte dňa 11.11.2019.

9. Listinou zo dňa 2.12.2019 adresovanou žalovanému SLSP, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 1.12.2019 z dôvodu porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) produktových obchodných podmienok SLSP, a.s. pre hypotekárne a splátkové úvery účinných od 1.1.2015 – omeškanie dlžníka so splácaním úveru o viac ako 3 mesiace a vyzvala žalovaného, aby celkovú pohľadávku v sume 9.777,43 Eur uhradil do 15 dní na označené číslo účtu. Z fotokópie doručky vyplýva, že banka zaslala uvedenú listinu na adresu žalovaného doporučenou poštou a dňa 6.12.2019 bola prevzatá.

10. Dňa 24.3.2020 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0222/2020/CE, predmetom ktorej boli pohľadávky vrátane ich príslušenstva uvedené v prílohe č. 1 tejto zmluvy. V Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok je ako predmet postúpenia uvedená aj pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 10.241,73 Eur, ktorá vznikla z úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorá pohľadávka bola zosplatená dňa 1.12.2019. O postúpení pohľadávky vyhotovil pôvodný veriteľ oznámenie zo dňa 2.12.2019 adresované žalovanému.

11. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní trvala na podanej žalobe. Z výsluchu žalovaného nevyplývali také skutočnosti, ktorými by bola spochybnená dôvodnosť nároku žalobcu. Je nesporné, že žalovaný úverovú zmluvu podpísal, úver čerpal. K podpisu dohody o uznaní dlhu žalovaného

nikto nenútil. Žalobca preukázal platnosť postúpenia pohľadávky zo SLSP a.s. na žalobcu. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia ohľadom splátok jednotlivých úverov, ktoré mal mesačne splácať, keď požiadal SLSP a.s. o úver. Situácia žalovaného právnou zástupkyňou žalobcu po ľudskej stránke mrzí. Právna zástupkyňa žalobcu má za to, že sú splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku, keďže žalovaný na pojednávaní viackrát povedal, že so žalobou súhlasí, a preto navrhla, aby súd vydal rozsudok pre uznanie nároku. V prípade, že súd povolí splátky, trvala na tom, aby žalovaný stratil výhodu splátok v prípade, že neuhradí čo i len jednu z nich.

12. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že so žalobou súhlasí. Uviedol, že o predmetný úver bol najprv požiadať na pobočke SLSP, a.s. v Novom Meste nad Váhom a tam mu zamestnankyňa banky povedala, že úver mu nemôžu poskytnúť, pretože mal iné úvery od Cetelem, Poštovej banky, a SLSP, a.s.. Potom prišiel na pobočku SLSP a.s. do Trenčína a tam mu banka povedala, že úver mu poskytnú. Úverom bol vyplatený skorší úver, ktorý mal žalovaný v SLSP, a.s. a zvyšné peňažné prostriedky banka poslala na účet žalovanému. Žalovaný predložil zamestnankyni v pobočke banky v Trenčíne potvrdenie od zamestnávateľa o jeho mesačnom príjme. Zamestnankyňa v banke sa ho pýtala, či má vyživovaciu povinnosť a on jej odpovedal, že nemá, pretože nemal vyživovaciu povinnosť k inej osobe. Odpovedal aj na jej otázku, že v spoločnej domácnosti býva sám. Nespomínal si už, či sa ho pýtala na to, aké má mesačné splátky úverov a aké má výdavky. V čase, keď žalovaný žiadal o predmetný úver, žalovaný splácal tieto úvery v mesačných splátkach: 100 Eur v prospech Cetelem, 50 Eur Poštovej banke a.s., 40 Eur nebankovej spoločnosti, ktorej názov si už nespomínal a približne 65 Eur SLSP, a.s. titulom skoršieho úveru. Žalovaný prestal úver splácať z dôvodu, že nebol schopný uhrádzať pravidelné mesačné splátky iných úverov a začal hrať na hracích automatoch. Žalovaný potvrdil, že titulom predmetného úveru zaplatil celkovú sumu, ktorú uviedol žalobca vo svojich podaniach. K uzavretiu dohody o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach došlo tak, že žalovanému zavolała pani od žalobcu a povedala mu, že je možnosť splácať predmetný úver v splátkach, ale ak ich splácať nebude, dajú to k súdu. Iné následky, ktoré má predmetná dohoda žalovanému neuviedla, nepoučila ho o tom, aký bude mať vplyv táto dohoda na premlčanie. O premlčaní vedel žalovaný len toľko, že to súvisí nejako s viacerými rokmi, ale on tomu nerozumie. Vyštudoval banícke učilište v Prievidzi. Je možné, že podľa uvedenej dohody žalovaný zaplatil len jednu splátku. Ďalej uviedol, že so žalobcom sa nedá dohodnúť. Chceli by od neho splátky po 350 Eur mesačne, ktoré by im nebol schopný zaplatiť. Dlh je schopný splácať v nižších splátkach. Aktuálny príjem žalovaného je starobný dôchodok vo výške 546 Eur, iný príjem nemá. Je nemajetný. Býva v rodinnom dome v podnájme, kde mu je prenajímaná jedna izba prostredníctvom charity. Na nájom vynakladá 156 Eur mesačne, sestre spláca 100 Eur mesačne kvôli jednému dlhu. Na stravu vynaloží cca 250 Eur vrátane nákladov na hygienu. Preto ak ho súd zaviazá zaplatiť žalobcovi dlh, žiadal o splátky na mesačne báze v čo najnižšej výške.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

24. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

26. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

32. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia dohody o uznaní dlhu (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

33. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

34. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak
a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

35. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

36. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 5.9.2014 bola medzi SLSP, a.s. a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom splátkovom úvere, na základe ktorej SLSP, a.s. ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 10.000 Eur, ktorý úver sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že SLSP, a.s. vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok používala vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol úver veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a

plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu, číslom občianskeho preukazu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože SLSP, a.s. poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

37. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že predmetná zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, ktoré náležitosti musia v zmluve byť uvedené pre to, aby vznikol veriteľovi nárok na úrok a poplatky podľa zmluvy. Zmluva teda obsahuje druh spotrebiteľského úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, fixnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú za príslušný kalendárny štvrťrok. Zmluva tak obsahuje všetky náležitosti potrebné k tomu, aby žalovaný mohol poznať rozsah svojho záväzku z úverovej zmluvy.

38. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že v úverovej zmluve sú obsiahnuté neprijateľné zmluvné podmienky, a to úroková sadzba vo výške 12,40% ročne a ročná percentuálna miera nákladov vo výške 13,32%. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za neprijateľné zmluvné podmienky považujú také zmluvné ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvný úrok predstavuje odplatu pre veriteľa, teda hlavný predmet plnenia a nemôže byť posudzovaný ako neprijateľná zmluvná podmienka. Výška dojednanej úrokovej sadzby nie je neprimeraná, pretože z predloženého prehľadu úrokových mier úverov získaného z internetovej stránky NBS je zrejme, že v septembri 2014 boli bankami poskytované úvery nad 5 rokov za priemernú úrokovú sadzbu 12,51%. V zmluve dojednaná úroková sadzba je nižšia (12,40%). Preto v prípade dojednania úrokovej sadzby nemôže ísť o neplatné zmluvné ustanovenie. Dojednaná úroková sadzba nepresahuje ani najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 4, § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., pretože priemerná ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 10,34% pri nezabezpečených úveroch nad 6.500 Eur so splatnosťou nad 10 rokov (teda pre tento typ úveru), a jej dvojnásobok predstavuje 20,68%, pričom v zmluve dojednaná úroková sadzba nepresahuje tento limit. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V danom prípade žalobca v jeho vyjadrení zo dňa 9.5.2023 dostatočne vysvetlil spôsob výpočtu RPMN, ktorá bola v úverovej zmluve uvedená v správnej výške 13,32%. V úverovej zmluve nie je uvedená nižšia RPMN, čo by bolo na neprospech spotrebiteľa.

39. Žalobca preukázal, že pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými z predmetnej úverovej zmluvy nadobudol od veriteľa SLSP, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020. Prejav vôle SLSP, a.s. postúpiť pohľadávku na žalobcu vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020, jej prílohy ako aj z oznámenia SLSP, a.s. o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanému. Pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok, SLSP, a.s. zaslala žalovanému výzvu zo dňa 30.10.2019, ktorej odoslanie na adresu žalovaného poštou dňa 4.11.2019 bolo preukázané z predĺženého poštového podacieho hárku a z printscreenu z internetovej stránky pošty, pričom z platobnej histórie vyplýva, že žalovaný bol následne viac ako 90 dní v nepretržitom omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči banke. Preto súd uzavrel, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky splnila podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. pre platné postúpenie pohľadávky.

40. Súd sa ďalej zaoberal tvrdeniami žalovaného v odpore o tom, že žalobca pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere neposudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Preskúmanie tejto otázky má právny význam ohľadom uplatneného žalobného nároku. Pri porušení tejto povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. totiž nie je veriteľ v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a teda podmienkou platnosti právneho úkonu, ktorým veriteľ vyhlásil mimoriadnu (predčasnú) splatnosť úveru je dodržanie povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Zároveň zákon v ust. § 11 ods. 2 s hrubým porušením povinností veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spája následok v podobe bezúčročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

41. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 12.10.2023 dostatočným spôsobom vysvetlil, akým spôsobom banka pred uzatvorením zmluvy o úvere dňa 5.9.2014 overovala schopnosť žalovaného splácať úver, pričom poukázal na predložený výstup z interného systému banky a vysvetlil, že schopnosť žalovaného splácať úver v dohodnutých splátkach mala banka za preukázanú odpočítaním sumy životného minima, peňažných záväzkov od mesačného čistého príjmu žalovaného. V danom prípade z výsluchu žalovaného vyplynulo, že zamestnankyňa banky si pred uzatvorením úverovej zmluvy od neho vyžiadala potvrdenie zamestnávateľa o mesačnom príjme žalovaného. Žalovaný nepopieral tvrdenia žalobcu, že príjem žalovaného sa skladal zo mzdy a z dôchodku a jeho celková výška predstavovala 725 Eur mesačne. Žalovaný tiež uviedol, že zamestnankyni banky odpovedal, že nemá vyživovaciu povinnosť voči inej osobe a že žije sám. Žalobca tiež uviedol, že banka príjem žalobcu overila dňa 5.9.2014 aj dopytom na Sociálnu poisťovňu. Ďalej z tvrdení žalobcu vyplynulo, že banka preverila existujúce záväzky žalovaného dopytom do úverového registra a z neho zistila, že výška jeho mesačných záväzkov predstavovala 233 Eur. Žalovaný na pojednávaní uvádzal, že v tom čase splácal úvery voči bankám a nebankovým inštitúciám v sumách 100 Eur, 50 Eur, 40 Eur, 65 Eur, teda splátky spolu v sume 255 Eur mesačne. Pokiaľ by aj bola pravda, že v uvedenom čase mal žalovaný mesačné peňažné záväzky vo výške 255 Eur, aj po odpočítaní týchto peňažných záväzkov a sumy životného minima 198,09 Eur na jednu plnoletú osobu podľa § 2 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime (keďže žalovaný nemal vyživovaciu povinnosť voči inej osobe) od mesačného príjmu žalovaného v sume 725 Eur, žalovanému ostala v dispozícii čiastka vo výške 271,91 Eur, ktorá bola dostatočná na úhradu mesačnej splátky úveru v sume 147,44 Eur. Z uvedeného vyplýva, že banka v dostatočnom rozsahu získala údaje o pomeroch žalovaného priamo od neho a údaje o jeho príjmoch a záväzkoch overovala aj od subjektov nezávislých od žalovaného (potvrdenie zamestnávateľa, sociálna poisťovňa, úverový register) za účelom overenia bonity žalovaného pred uzatvorením úverovej zmluvy a mala k dispozícii všetky relevantné údaje potrebné pre náležité vyhodnotenie schopnosti žalovaného splácať úver. Neporušila teda odbornú starostlivosť v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pri plnení si týchto povinností.

42. Banka bola potom oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný nepopieral, že úver prestal splácať, pretože nebol schopný uhrádzať splátky iných úverov a peniaze míňal aj na hracie automaty. Právo banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka bolo zmluvnými stranami dojednané v bode 8.1. písm. a/, bode 8.4 písm. a/ obchodných podmienok SLSP, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy. Žalovaný vykonal poslednú úhradu titulom úveru dňa 17.8.2018, čo je zrejme z výpisu z úveru ako aj z platobnej histórie. Banka v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením úveru vyzvala žalovaného výzvou zo dňa 30.10.2019 na úhradu omeškaných splátok úveru v sume 2413,40 Eur s upozornením, že ak ich neuhradí do 15 dní od doručenia tejto výzvy, bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z predĺženého poštového podacieho háрку zo dňa 4.11.2019 a z printscreenu z internetovej stránky pošty bolo preukázané, že banka výzvu zaslal doporučenou poštou na adresu žalovaného uvedenú v úverovej zmluve, pričom žalovaný výzvu prevzal dňa 11.11.2019. V čase zosplatnenia úveru bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátok presahujúcim 3 mesiace. Banka oprávnene pristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 1.12.2019 listom zo dňa 2.12.2019, ktorý bol zaslaný žalovanému na jeho adresu doporučenou poštou a prevzal ju dňa 6.12.2019 jeho švagor, ako vyplýva z predloženej fotokópie doručanky. Žalovaný tým stratil výhodu splátok a vznikla mu povinnosť zaplatiť banke celý zostatok úveru s úrokom.

43. Súd musel z úradnej povinnosti podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z.z. účinného od 5.12.2018 skúmať či právo uplatnené zo spotrebiteľskej zmluvy proti žalovanému nie

je premlčané, pretože žaloba bola na tunajší súd podaná za účinnosti daného zákonného ustanovenia. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je upravená ako zmluvný typ v zákone o spotrebiteľských úveroch, a to proti žalovanému, ktorý pri dojednávaní zmluvy vystupoval v pozícii spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, je potrebné na ňu aplikovať osobitnú úpravu obsiahnutú v zákone č. 250/2007 Z.z., v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktorá má prednosť. Prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona (Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka) bola zmluva uzavretá, bola viac krát judikovaná slovenskými súdmi, a viedla k tomu, že túto zásadu v záujme jednoznačného výkladu ustanovení na ochranu práv spotrebiteľa zákonodarcovia výslovne zakotvili zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2015 do ustanovenia § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka. Keďže zákon č. 102/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenie k predmetnému ustanoveniu, je potrebné ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka použiť aj na daný zmluvný vzťah založený pred účinnosťou tohto ustanovenia. K rovnakému záveru o potrebe aplikovať ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka aj na zmluvné vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia dospel v obdobnej právnej veci Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4MCdo/17/2014 zo dňa 26.11.2015. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky zročné do zosplatenia úveru sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa splatnosti každej zo splátok. Splátky úveru boli podľa zmluvy splatné vždy do 17. dňa v mesiaci. Splátka, ktorá bezprostredne predchádzala predčasnému zosplateniu úveru k 1.12.2019 bola splatná dňa 17.11.2019. Premlčacia doba ohľadom nej začala plynúť dňa 18.11.2019. Premlčacia doba na základe § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony neplynula od 27.3.2020 do 30.4.2020 (35 dní) a premlčacia doba neplynula na základe § 8 zákona č. 62/2020 Z.z. v znení zákona č. 9/2021 Z.z. od 19.1.2021 do 28.2.2021 (41 dní), a koniec premlčacej doby pripadol na 1.2.2023. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 28.2.2023, je zrejmé, že táto neuhradená splátka ako aj jej predchádzajúce neuhradené mesačné splátky sú premlčané. V zmysle uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 224/2021 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 4Cdo 132/2021 zo dňa 15.12.2022, sp. zn. 7Cdo 347/2021 zo dňa 31.1.2023 premlčacia doba ohľadom zosplateného zostatku úveru začala plynúť prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej banka uplatnila právo žiadať predčasné splatenie úveru. Súd vychádzal z tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval, a v zmysle ktorého banka úver predčasne zosplatnila pre neuhradenie splátky splatnej dňa 17.8.2019. Premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie zostatku zosplateného úveru tak začala plynúť 18.11.2019, na základe § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2020 neplynula od 27.3.2020 do 30.4.2020 (35 dní) a na základe § 8 zákona č. 62/2020 Z.z. v znení zákona č. 9/2021 Z.z. neplynula od 19.1.2021 do 28.2.2021 (41 dní), a koniec premlčacej doby pripadol na 1.2.2023. Žalobca však žalobu podal na súd po márnom uplynutí premlčacej doby až dňa 28.2.2023. Uplatnený peňažný nárok je tak v celom rozsahu premlčaný. Premlčané právo nemožno podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať.

44. Súd nemohol brať zreteľ na tvrdenia žalobcu o tom, že na základe dohody o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 7.5.2020 začala v zmysle § 110 Občianskeho zákonníka plynúť nová 10 ročná premlčacia doba od kedy k uznaniu dlhu došlo, resp. od uplynutia lehoty na plnenie uvedenej v uznaní dlhu. Takéto právne účinky nenastali z dôvodu, že predloženú dohodu súd považoval za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dohoda obsahuje v bode 2.1. ustanovenie o tom, že žalovaný uznáva svoj záväzok čo do dôvodu aj výšky na základe zmluvy č. 5061821788 uzatvorenej s pôvodným veriteľom SLSP, a.s. dňa 5.9.2014, pričom celková dlžná suma vo výške 11.108,40 Eur pozostávala z istiny vo výške 8 153,54 Eur, z ostatného príslušenstva predstavujúceho riadny úrok

vo výške 1.859,49 Eur, úrok z omeškania vo výške 204,70 Eur, poplatky vo výške 24,00 Eur, náklady právneho zastúpenia vo výške 672,82 Eur, úrok z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 193,85 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.153,54 Eur od 25.03.2020 do zaplataenia istiny. V bode 3.1. Dohody sa žalovaný zaviazal, že uvedený dlh zaplatí v 12 pravidelných mesačných splátkach s účinnosťou od 12.5.2020 do 12.4.2021, splatných vždy do 12. dňa v mesiaci, vo výške 150 Eur s tým, že posledná splátka je vo výške 9.458,40 Eur. Uznanie dlhu má ustanovením § 558 Občianskeho zákonníka vyžadovanú písomnú formu, obsahuje dôvod (kauzu) vzniku pohľadávky, je v ňom presne určená výška pohľadávky ako aj prísľub žalovaného tento dlh zaplatiť v splátkach. Je nepochybné, že dohoda o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach bola pripravená, vopred naformulovaná žalobcom. Uznanie dlhu má závažné právne následky pre spotrebiteľa, a to začatie plynutia novej premlčacej doby, a založenie vyvrátenej právnej domnienky, že dlh v čase jeho uznania existoval. Ustanovenie o uznaní dlhu však podľa názoru súdu nevyvolalo právom predpokladané účinky. Tento následok môže mať len platné uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Predmetná dohoda je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nepochybne výrazne zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa vo vzťahu k žalobcovi, jej uzavretie je výlučne v záujme žalobcu, keďže jej uzavretím by sa posilnilo jeho postavenie ohľadom predĺženia premlčacej doby, v ktorej mohol žalobca uplatniť nárok voči žalovanému spotrebiteľovi a zlepšilo by sa procesné postavenie žalobcu v spore, keďže by nemusel preukazovať vznik záväzku. Žalobca uzavretie dohody dosiahol v rozpore s ustanoveniami na ochranu žalovaného ako spotrebiteľa konaním, ktoré súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. a zároveň aj ako konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.. Žalovaný uviedol, že predtým ako mu bola doručená zo strany žalobcu predmetná dohoda mu telefonovala pani od žalobcu a povedala mu, že ak žalovaný nebude splácať splátky, dá to žalobca k súdu, pričom iné následky tejto dohody mu pani neuviedla. Z uvedeného vyplýva, že zo strany zamestnankyne, prípadne zástupkyne žalobcu žalovanému nebolo dané žiadne poučenie o následkoch podpisu tejto dohody. Bod 2.2 dohody síce obsahuje ustanovenie o tom, že dlžník má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch a že ak dlžník uzná pohľadávku čo do dôvodu a výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu dlhu došlo. Chýba však popis následkov podpisu tejto dohody, ktorému by porozumel i priemerný spotrebiteľ, ktorým žalovaný bol, keďže nevyšťudoval právo, ale banícke učilište. V dohode nie je uvedené, že po uplynutí premlčacej doby ohľadom práva na istinu a príslušenstvo pohľadávky z úverovej zmluvy sa stáva toto právo proti žalovanému súdne nevymáhateľným a ak podpíše žalovaný túto dohodu, začne plynúť nová premlčacia doba v dĺžke 10 rokov od uznania, v ktorej lehote bude môcť žalobca proti žalovanému peňažný nárok na súde vymáhať. V dohode tiež nie je uvedené, že podpisom dohody obsahujúcej aj uznanie dlhu, nemusí veriteľ na súde preukazovať existenciu záväzku, ale dôkaz o neexistencii záväzku musí predložiť spotrebiteľ. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že pani od žalobcu mu neuviedla, aký bude mať vplyv jeho podpis dohody na premlčanie. Žalovaný uviedol, že premlčanie súvisí nejakým spôsobom s viacerými rokmi a on tomu nerozumie. Z uvedeného je zrejme, že žalovaný nechápal a stále nechápe podstatu inštitútu premlčania spočívajúceho v tom, že po uplynutí premlčacej doby sa veriteľ nemôže voči spotrebiteľovi na súde s úspechom domáhať zaplataenia premlčaného dlhu, pretože súd z úradnej povinnosti prihliada na uplynutie premlčacej doby práva proti spotrebiteľovi a premlčaný nárok súd nemôže priznať. Súdmí bolo viackrát judikované, že za nekalú obchodnú praktiku treba považovať postup dodávateľa, ktorý spotrebiteľovi bez náležitého vysvetlenia predloží na podpis zdanlivo výhodný formulár o splátkovom kalendári, v ktorom je medzi formulárovými ustanoveniami zakomponované aj uznanie dlhu, a to s cieľom predĺžiť premlčaciu dobu na uplatnenie dlhu voči spotrebiteľovi, a za situácie, keď spotrebiteľ od dodávateľa dosiahne splátky dlhu jedine podpisom listiny obsahujúcej aj uznanie dlhu. Takáto dohoda, ktorú predložil žalobca (v pozícii právneho nástupcu dodávateľa - banky) na podpis žalovanému ako spotrebiteľovi bez toho, aby mu poskytol náležité vysvetlenie, poučenie o následkoch podpisu dohody (následkoch uznania dlhu), ktoré poučenia nie sú dostatočne uvedené ani v texte dohody o splátkovom kalendári, treba hodnotiť ako postup žalobcu v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorý nepochybne podstatne ovplyvnil rozhodnutie žalovaného podpísať túto dohodu. Žalobca konal bez odbornej starostlivosti, ktorou sa v zmysle § 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z. rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Konanie žalobcu bolo spôsobilé podstatne narušiť ekonomické správanie sa žalovaného ako spotrebiteľa (definované v § 2 písm. r/ zákona č. 250/2007 Z.z. ako značné obmedzenie schopností spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácii inak neurobil). Za akceptovateľné a súladné s dobrými mravmi súd nemôže považovať konanie žalobcu, ktorým žalovanému predložil na podpis dohodu, obsahujúcu aj uznanie dlhu zo strany žalovaného bez

náležitého vysvetlenia, poučenie o následkoch uznania dlhu. Žalobca, ktorý vo veľkej miere skupuje pohľadávky voči spotrebiteľom a následne ich vymáha je odborníkom v danej oblasti, a nerešpektujúc požiadavku čestnej obchodnej praxe využil výraznú nerovnosť zmluvných strán a dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby. Žalovaný dohodu uzavrel len s cieľom, aby dosiahol splátky dlhu, keďže nechcel, aby žalobca na neho podal žalobu na súd. V čase podpisu dohody už bol úver zosplatený, a ak žalovaný chcel dosiahnuť možnosť úver splácať v splátkach a vyhnúť sa súdnemu konaniu, neskôr vymáhaniu cestou súdneho exekútora, musel podpísať dohodu, ktorej obsah však ovplyvniť nemohol. Dohoda o splátkach bola spojená s uznaním dlhu, a žalovaný nemal inú možnosť, ak chcel dosiahnuť splátky, musel podpísať predložený žalobcom vyhotovený formulár, ktorý obsahoval tak dohodu o splátkach ako aj uznanie dlhu. Súd vychádzal aj zo smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29/ES zo dňa 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom, ktorej účelom je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov. Pretože nekalé obchodné praktiky sú podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. zakázané a zakázané je aj konanie predávajúceho v rozpore s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.), v prípade predmetného uznania dlhu ide o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. K rovnakým právnym záverom v obdobných právnych veciach dospel aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6Co/13/2016 zo dňa 16.2.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch sp. zn. 10Co/578/2015 zo dňa 7.9.2016, sp. zn. 26CoCsp/76/2020 zo dňa 31.3.2021.

45. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní navrhla vydať rozsudok pre uznanie nároku žalobcu s poukazom na to, že žalovaný na pojednávaní viackrát uviedol, že súhlasí so žalobou. Predpokladom pre vydanie rozsudku súdu pre uznanie nároku v zmysle § 282 CSP je, aby žalovaný uznal žalovaný nárok čo do jeho dôvodu a výšky a aby žalobca navrhol vydanie rozsudku pre uznanie nároku. V danom prípade nie je splnená prvá podmienka. Žalovaný síce na pojednávaní uviedol, že súhlasí so žalobou, no neuviedol, že žalovaný dlh v konkrétnej výške na základe predmetnej zmluvy o úvere uznáva a zaväzuje sa ho zaplatiť. V odpore žalovaný namietal uplatnený peňažný nárok na úroky a žiadal žalobu zamietnuť. Na pojednávaní uviedol, že potom ako mu bol doručený platobný rozkaz, podal proti nemu uvedený odpor. Z jeho vyjadrení vyplýva, že tomu celkom nerozumie. Žalovaný svoj prejav vôle o tom, že súhlasí so žalobou vždy spojil s možnosťou splácať dlh v splátkach. Uvedené vyjadrenie žalovaného na pojednávaní nemožno vyhodnotiť ako uznanie nároku, pretože žalovaný žiadal o splátkový kalendár a neuvádzal, že uznáva nárok žalobcu z konkrétnej úverovej zmluvy v konkrétnej výške a že sa zaväzuje zaplatiť tento nárok. Jeho vyjadrenie môže byť interpretované aj tak, že súhlasí so skutkovými tvrdeniami žalobcu v žalobe. Žalovaný teda jednoznačne dlh čo do jeho dôvodu a výšky neuznal. Jeho vyjadrenie tak po materiálnej stránke nespĺňa náležitosti právneho úkonu uznania dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Nemožno jeho vyjadrenie hodnotiť ako uznanie nároku žalobcu. Chýba teda uznávací prejav vôle žalovaného. Neboli tak splnené všetky podmienky ustanovenia § 282 CSP pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Súd dodáva, že súd by nemohol vydať rozsudok pre uznanie nároku aj z ďalšieho dôvodu. Žalovaný mal v konaní postavenie spotrebiteľa, proti ktorému žalobca uplatnil právo na peňažné plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Najvyšší súd SR v obdobnej právnej veci rozsudku sp. zn. 7Cdo 179/2020 zo dňa 30.11.2021 konštatoval, že v spotrebiteľskom spore možno za relevantný prejav spotrebiteľa, že uznáva nárok dodávateľa (§ 282 Civilného sporového poriadku) považovať iba jednoznačný, pochybnosti nevyvolávajúci prejav spotrebiteľa, ku ktorému pristúpil až po osobitnom poučení súdom v zmysle § 292 písm. b) Civilného sporového poriadku, a to nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti. Následkom uznania nároku žalovaným je, že súd na návrh žalobcu vydá rozsudok pre uznanie nároku, ktorým žalobe vyhovie bez preskúmania dôvodnosti uplatneného nároku, premlčania nároku v zmysle príslušných právnych predpisov, proti ktorému rozsudku je prípustné odvolanie len v obmedzených prípadoch, a to vtedy, ak neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Žalovaný nebol poučený o následkoch jeho procesného úkonu – uznania nároku žalobcu. Súd k tomu poučeniu nepristúpil, pretože žalovaný v odpore žiadal žalobu zamietnuť a súd nepovažoval vyjadrenie žalovaného na pojednávaní za jednoznačné uznanie nároku. V danom prípade bol nárok žalobcu premlčaný vzhľadom na uplynutie premlčacej doby a na premlčanie musel súd ex offo prihliadať v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka. Žalobca nekalou obchodnou praktikou v rozpore s dobrými mravmi predložením dohody o uznaní dlhu žalovanému na podpis mal v úmysle dosiahnuť začatie plynutia novej premlčacej doby. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 147/2021 zo dňa 1.12.2022, v ktorom bol prijatý právny záver: V spotrebiteľských sporoch nesmie súd rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku (§ 282 Civilného sporového poriadku) v prípade, že sa

uznávaci prejav žalovaného spotrebiteľa týka premlčaného práva dodávateľa. Najvyšší súd SR uzavrel, že ak premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať (nemožno ho uplatniť v súdnom ani v inom procesnom konaní), je v zásade neprípustné domáhať sa žalobou priznania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Pokiaľ si žalobca takýto procesný nárok aj tak uplatní, žaloba musí byť zamietnutá, a to aj pre prípad, že dôjde k uznaniu nároku žalovanou stranou. Podmienka uznania nároku totiž nie je splnená vtedy, ak by vydanie rozsudku pre uznanie nároku bolo v rozpore s kogentným ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka. Splneniu zákonnej podmienky pre vydanie rozsudku na základe uznania nároku bráni také uznanie nároku, ktorý je (ex lege) zo zákona zbavený súdnej vymáhateľnosti.

46. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol a preto vzhľadom na zásadu úspechu vzniklo úspešnému žalovanému podľa § 255 ods. 1, 2 CSP právo na náhradu trov konania. Preto súd podľa § 262 ods. 1 CSP výrokom II. žalovanému náhradu trov konania priznal. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.